

πομεν. Διαδηλώσεις μεγάλαι δὲν ἐγένοντο, οὔτε συναθροίσεις υπερβολικαί. Συμπόσια μόνον, προπόσεις, π ο υ ν τ ς, καὶ λόγοι ἐξεφωνήθησαν. Ἡ Λουίζα Μισὲλ ἄφαντος. Ἡ κυβερνήσις εἶχε λάβει τὰ μέτρα τῆς 25,000 στρατοῦ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ καταστείλωσι πᾶν ἀναρχικὸν νίνημα. 4 συλλήψεις μόνον ἐγένοντο διὰ λόγους πολιτικούς· καὶ 20 διὰ λόγους μέθης. Ἄν ἀντὶ τοῦ Καμεσκὰς ἡστυνόμειεν ἐν Παρισίοις ὁ κ. Κοσσονάκος, θὰ ἐζήτηι νὰ συλλάβῃ ὅλους τοὺς Παρισίους.

Οἱ ἔντιμοι χαρτοπαίχται τώρα μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου θὰ εὑρουν ἀπείρους συντρόφους καὶ συναδέλφους εἰς τοὺς κατ' οἶκον καπνοκόπτας.

Ἡ φράσις :
— **Τὰ κόβει !**

Θὰ λέγηται καὶ διὰ τοὺς μὲν καὶ διὰ τοὺς δέ.

Ἡ Αἰὼν εἶναι στὰ γερά ἀντιπολιτευόμενος. Τῷ συγχαίρομεν.

Εἰς τὸν γενναῖον δούκα τῆς Σάρτρης ἀπερχόμενον τῶν Ἀθηνῶν εὐχόμεθα καλὸν κατευόδιον !

ΑΡΧΗΓΟΙ

Τοῦ Διογένη πιάσετε ἀμέσως τὸ φανάρι, κί' ἐλάτε νὰ γυρέψουμε κανέναν ἀρχηγό· ἀλλὰ καθέννας μας, θαρρῶ, εἶ' ἀξίος νὰ πάρῃ τὴν ἀρχηγίαν κόμματος, ἀκόμη δὲ κί' ἐγώ. Γιὰ τὰ πρωτεῖα ξεφυχᾶ κάθε Ρωμηὸς λεβέντης, μόνον αὐτὸς πρωθυπουργός, μόνον αὐτὸς ἀφέντης.

Τί ἀρχηγῶν κατακλυσμός ! . . . κί' οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι, ποῦ τὸν καφφέ των βερεσέ εἰς τὰ Χαυτεῖα πίνουν, ἀν ἀρχηγίαν ἐξαφνα κανέννας τοὺς προτείνῃ, δὲν θὰ διστάσουν βέβαια καὶ Ἀρχηγοὶ νὰ γίνουν. Κί' αὐτὸς ὁ ἔσχατος Ρωμηὸς γιὰ ὅλα κάτι ξέρει, Ἕλληνος τράχηλος ποτὲ ζυγὸν δὲν ὑποφέρει.

Ἰδοὺ νταῆς φουστανελλᾶς μὲ φέσι καὶ σελάχι ! ποῖός ξέρει ἀν Πρωθυπουργός δὲν γίνῃ καμμιά ἡμέρα ; ποῖός ξέρει πόσα σχέδια καὶ ἀπαιτήσεις θάχῃ, καὶ ἀν τὴν διπλωματικὴν δὲν συνταράξῃ σφαῖρα ; Ὡ ! ναί ! ποτὲ τὸν Ἕλληνα μὴ θεωρῆτε πτώμα. . . ἔς ὅλους θὰ ἐλθῇ ἢ σειρὰ νὰ κυβερνήσουν κόμμα.

Μᾶς λείπει ἓνας ἀρχηγός ; . . . πενήντα ξεφυτρόνουν, τὸ ἓνα κόμμα χάνεται ; . . . θὰ ἐβγουν ἄλλα δέκα· ὅλοι γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχηγοῦ μαλλόνουν, κί' ἴσως ἀργότερα μᾶς βγῇ ἔς τὴ μέση καὶ γυναῖκα. Ἀλλὰ κί' ἐγώ ὁ ἀφανής τῶν Ἀθηνῶν πολίτης ἐλπίζω πῶς καμμιά φορὰ θὰ γίνω Κυβερνήτης.

Ἐμπρός ! μὲ πόζα ἀρχηγοῦ καθέννας ἄς προβάλλῃ, ἀπ' ὅλους ἄς κυβερνηθῇ ἢ προσφιλῆς Ἑλλάς· ἄς γίνῃ ὁ **Ἡμέτερος**, ἄς γίνουν ὅμως κί' ἄλλοι, ἄς γίνῃ κί' ὁ Κατσιακαπῆς κί' αὐτὸς ὁ Μπουλεᾶς. Ἄς πλημμυρίσῃ μ' ἀρχηγούς τὸ ἔθνος πέρα πέρα, ἄς μᾶς σηκώσῃ ἐξαφνα καὶ ἡ Ροζοῦ παντζέρα.

Μονάχα ἓνας βασιλεὺς μὴ μένη ἔς τὸ Παλάτι, πενήντα δυὸ τοῦλάχιστον ἄς ἦνε βασιλεῖς, ὅλοι ἄς ἐβγουν κύριοι ἔς τῶν ἄλλων τὸ γεινάτι, κί' ὀγδόντα πέντε Πρόεδροι ἄς γίνουν τῆς Βουλῆς. Ὅλοι τρανοὶ πολιτικοί, κανέννας ἰδιώτης, ὅλοι ποζάτοι στρατηγοί, κανέννας στρατιώτης.

Σουρῆς.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Προχθὲς ἔκαμε παῦσιν τῶν πληρωμῶν του, ἐν τῶν σπουδαιότερων ἐνταῦθα βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ὁ ἀτμόμυλος τῶν κκ. Α. Νικολιά καὶ Α. Μαξίνου, μὲ παθητικὸν περιπίπου τῶν 600,000 φράγκων.

Εἶναι σπουδαῖον τραῦμα τοῦτο διὰ τὴν ὀσημέραι φθίνουσας ἀγορὰν τῆς Σύρου, τὰς ἀλγηδόνας τοῦ ὁποίου πολλοὶ ἡσθάνθησαν.

Πλὴν ἐφ' ὅσον διέπει τὰς ἑλλην. ἀγορὰς τὸ σύστημα τῆς διὰ ξένων κεφαλαίων κινήσεως τῆς βιομηχανίας, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ κέρδη εἰσὶ δυσανάλογα πρὸς τοὺς τόκους, τὰ δὲ ἡμερομίσθια δυσανάλογα πρὸς τὰ κέρδη, καὶ ἡ κατανάλωσις δυσανάλογος πρὸς τὰ ἡμερομίσθια· ἐφ' ὅσον δηλονότι ὁ ἐργοστασιάρχης πολεμεῖται καὶ πιέζεται, οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ τῶν ἀπεργιῶν φόβου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κεφαλαίων ἐν τῷ προσώπῳ τῶν τοκογλύφων, οἵτινες δικαίως πάνυ καθίστανται αἰσχροκερδεῖς καὶ ἀπαιτητικοί, ἀφ' οὗ ἡ μὲν κτῆσις παρὰ τοῦ ἐργοστασιάρχου οὐδὲ τοῦ ἐνὸς τετάρτου ὡς ἐνεργητικοῦ ἰδίου, ἀπέναντι τοῦ παθητικοῦ του, φέρει αὐτοὺς εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας τοῦ ὅλου, ἐφ' ὅσον λέγω ταῦτα συμβαίνουσι, ἢ ἐν Ἑλλάδι βιομηχανία θέλει παθαίνεται καὶ φθιδιᾶ, τὰ δὲ κέρδη ἔσονται δι' ὀλίγους μόνον.

Πολλοὶ εἰσὶν αἱ ἀφετηρίαι τῆς ἐν σμικρῷ καταπτώσεως τῆς ἐμπορικῆς μας νήσου. Δὲν θέλω δὲ λείψει προσεχῶς τοῦ νὰ ποιήσωμαι περὶ αὐτῶν λόγον, καυτηριάζων αὐτὰς μερικῶς, πρὸς σωτηρίαν τοῦ ὅλου.

Οὐδέποτε πλὴν ἡ ἀφορμὴ ὑπῆρξεν ἢ μετάθεσις τοῦ ἐμπορίου τῆς Σύρου εἰς ἄλλας πόλεις.

Ἡ τῆς Σύρου καταστροφὴ δὲν ἐπέρχεται μόνη, τὴν ἐπιφέρομεν ἡμεῖς αὐτοί. Ἡ δὲ ἐλπίς καὶ παρηγορία, δι' ἧς τρεφόμεθα, τῆς ἐκ τῆς τέφρας τοῦ ἐνὸς τόπου ἀναβλαστῆσεως ἑτέρου, δίκην φοίνικος, εἶναι ματαία. Ναί ! Εἶναι χίμαιρα τὸ νὰ πιστεύωμαι ὅτι τοῦ ἐνὸς τόπου ἐμπορικῶς θνήσκοντος, ἀναβιοῖ ὁ ἕτερός, καὶ ὅτι πίπτουσης τῆς Σύρου, θ' ἀνα-